

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 263/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného DAVID BERES, ADVOKAT s.r.o., Štúrova 3, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tos/140/2024 z 19. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie uznesením krajského súdu sp. zn. 4Tos/140/2024 z 19. decembra 2024. Navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť, priznať mu primerané finančné zadost'učinenie 10 000 eur a náhradu trov konania 811,62 eur. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal, aby odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. B3-46T/127/2020 z 25. novembra 2020 (ďalej len „trestný rozkaz“) bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj príkaz osobne sa ospravedlniť poškodeným a príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Zároveň bolo rozhodnuté aj o nároku poškodených na náhradu škody.

3. Mestský súd Bratislava I uznesením sp. zn. B3-46T/127/2020 z 10. júla 2024 podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe určenej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. B3-46T/127/2020 z 25. novembra 2020 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov vykoná so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

4. Proti uzneseniu mestského súdu podal sťažovateľ ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu odôvodnil tým, že v jeho prípade existujú okolnosti, ktoré výnimočne umožňujú jemu uložený probačný dohľad ponechať v platnosti (dobrovoľne po spáchaní skutku absolvoval protialkoholické liečenie, po uplynutí skúšobnej doby sa ospravedlnil poškodenému, starostlivosť o rodičov žijúcich s ním v spoločnej domácnosti, zamestnanie v pracovnom pomere) napriek tomu, že sám dal v rámci plynutia skúšobnej doby určenej uznesením mestského súdu príčinu na nariadenie výkonu trestu (osobné neospravedlnenie sa poškodenému).

5. Napadnutým uznesením krajského súdu bola sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako neodôvodnená zamietnutá. Krajský súd pritom prezentoval právny názor, podľa ktorého v danej veci už skúšobná doba uplynula 13. októbra 2023, preto postup podľa § 50 ods. 4 štvrtej vety Trestného zákona neprichádza do úvahy. Podľa zistení ústavného súdu bolo uznesenie obhajcovi sťažovateľa doručené 26. februára 2025.

6. Sťažovateľ tvrdí, že podal 9. apríla 2025 ústavnú sťažnosť vedenú pod sp. zn. Rvp 942/2025, ktorou namietal, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Aktuálne posudzovaným podaním túto sťažnosť prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu ďalej odôvodňuje.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namietal, že krajský súd bol povinný aplikovať § 52 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého môže súd výnimočne vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu. Tvrdí, že okresný súd v trestnom rozkaze nesprávne, nezákonne aplikoval podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a uloženie obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona, ktoré sa vzťahujú na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, príkaz na ospravedlnenie sa poškodenému a príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve považuje sťažovateľ za nulitné. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s touto námietkou sťažovateľa, ktorá bola pre posúdenie v preskúavanom konaní o jeho osvedčení/neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia relevantná, čím porušil sťažovateľom označené práva. Súdny mali podľa sťažovateľa posudzovať v preskúavanom konaní výlučne, či ako odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, a na základe toho rozhodnúť o jeho osvedčení sa. Napadnuté uznesenie je arbitrárne a nepreskúmateľné, pretože sa v ňom krajský súd nevysporiadal so skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene. Prijatiu ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie teda bráni i oneskorenosť jej podania.

9. Sťažovateľ svoje podanie doručené ústavnému súdu 1. mája 2025 prezentuje ako doplnenie ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 9. apríla 2025. Ústavný súd lustráciou podaní zistil, že spomenuté podanie z 9. apríla 2025, ktoré sťažovateľ považoval za ústavnú sťažnosť, bolo podľa jeho obsahu posúdené iba ako žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, nie ako ústavná sťažnosť. Uznesením č. k. IV. ÚS 198/2025-4 z 22. apríla 2025 ústavný súd tejto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel. V odôvodnení uznesenia zároveň sťažovateľa výslovne upozornil, že konanie o prípadnom novom návrhu nebude považované za iniciované žiadosťou, ktorej nebolo vyhovené.

10. Za týchto okolností jediným podaním, ktoré je možné považovať podľa obsahu za ústavnú sťažnosť, je aktuálne posudzované podanie doručené ústavnému súdu 1. mája 2025. Podľa zistenia ústavného súdu napadnuté uznesenie krajského súdu bolo doručené obhajcovi sťažovateľa 26. februára 2025. Aktuálne posudzovaná ústavná sťažnosť teda bola podaná celkom zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty. To zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27.mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu